

ærede Rigsdagsmand, at denne Sag gav Anledning til sine Spørgsmaal, men jeg maa gjøre opmærksom paa, at der ogsaa gives somme og sine Samvittigheder, og at disse dog virkelig ikke saa let kunne indlade sig paa, om det er mere eller mindre sine Spørgsmaal, men at de gaae efter deres Overbeviisning og efter hvad der i Dieblirket forekommer dem at være det Bedste. Alt henviise saadanne til Bevillingsveien o. s. v., der er en meget besværlig Vej, antager jeg ikke for rigtigt. Hvad dernæst det anbelanger, at dette Lovforslag skulde, som den ærede Rigsdagsmand ogsaa antydede, paalægge mere Tvang end den, der allerede fandt Sted, da maa jeg tillade mig at bemærke, at jeg virkelig ikke kan indsee, (hvis den Bestemmelse virkelig bestaaer, at et Barn, naar det er dygtigt dertil, kan fritages for Skolegang, naar det er 13 Aar gammelt, imod at det modtager Underviisning 2 Gange maanedlig), hvorfor det ikke ligesaa godt, naar denne Anordning kommer ud, kunde fritages derfor, naar det er 13 Aar gammelt, og endelig udskrives, naar det er 14 Aar. Jeg paalægger altsaa ikke mere Tvang. Hvad man kunde ønske, og hvad jeg troer Enhver, naar han betænker sig ret, vil ønske, det er, at der slet ikke skal være nogen Tvang til Confirmationen; det hører til den gamle Indgriben i Kirken, og det er intet Indgreb i noget kirkeligt Forhold, at foreslaae, at et ubetydeligt Stykke af denne gamle Tvang skal modificeres eller ophæves.

J. Petersen: Hvad der foranlediger mig til at begjære Ordet, efterat Saamange have talt saa vidtløftigen om denne Sag, er, at jeg føler mig overbevist om, at, omendskjøndt der af Mænd, der ere mindre interesserede i Sagen, er talt Saameget om de fleste

Almuesmands Ret og Trang i denne Sag, saa troer jeg dog, at, om ogsaa der er Mange i Almuesklassen, som have yttret deres Trang, og saagodtsom bedet om hvad der ønskes ved denne Lov, saa er der dog en langt overveienende Deel, der tier, men frygter for at udsætte sig for noget Bærre end det nu Bestaaende. Jeg for min Part er ikke ved denne Discussion, som her er ført, hvilken jeg af mit ganste Hjerte vil ønske, at jeg ikke ret tidt skal komme til at høre om saadanne mindre Lovforslag, bleven overbevist om, at der er nogen Trang i den omhandlede Retning, og jeg kan derfor heller ikke stemme for Lovforslaget.

Cultusministeren: Det er kun en ganste kort Bemærkning med Hensyn til, hvad den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Esherning) bemærkede, jeg skal tillade mig at gjøre. Han yttrede nemlig, at det var ham bekendt, at flere af de her omhandlede Tilfælde havde været gjorte til Gjenstand for Forhandlinger med Ministeriets Embedsmand. Der har været Tale om lignende Tilfælde, men ikke om Tilfælde som dem, der skulle gaae ind under denne Lov. De Tilfælde nemlig, som have været omtalte i Ministeriet, angaae egentlig Klage over den Anvendelse, som forskjellige Geistlige have gjort af Bestemmelserne i Loven af 13de April 1851 med Hensyn til Disfenteres Skolegang, og disse Klager have gaaet ud paa, at enkelte Præster, uagtet denne Lov bestemmer, at Disfenteres Børn skulle udskrives af Skolen under de i Loven nærmere givne Bestemmelser, dog have holdt Børnene i Skolen. Forøvrigt maa jeg bemærke angaaende disse Klager, at de ere sendte vedkommende geistlige Embedsmænd til Erklæring.